

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2200/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางสาว ธ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 4, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 6, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 52, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 4, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 282, ป.อ. มาตรา 283 ทวิ, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้เสียหายพักอาศัยอยู่ห้องเช่ากับจำเลยโดยออกค่าเช่าคนละครึ่ง ม. กับชายคนหนึ่งติดต่อผู้เสียหายไปขายบริการทางเพศโดยจำเลยไม่ได้มีส่วนร่วมรับการติดต่อตกลงด้วย แต่จำเลยพูดสนับสนุนให้ผู้เสียหายไปขายบริการทางเพศเพื่อจะได้มีเงินมาชำระค่าเช่าห้องพัก และร่วมเดินทางไปที่โรงแรมกับผู้เสียหายในลักษณะพาไปขายบริการทางเพศเนื่องจากผู้เสียหายอายุ 16 ปี อาจมีปัญหาในการเข้าใช้บริการโรงแรม ทั้งเมื่อเข้าไปในห้องพักสายลับล่อซื้อถามว่าคนไหนจะมาบริการ จำเลยบอกว่าเป็นผู้เสียหาย สายลับจึงมอบเงินที่ใช้ล่อซื้อให้จำเลย และเมื่อจับกุมตรวจค้นจำเลยก็พบเงินที่ใช้ล่อซื้ออยู่ในกระเป๋าสะพายของจำเลย บ่งชี้ว่าจำเลยมีส่วนร่วมรู้เห็น ร่วมวางแผนตัดสินใจร่วมกันหรือแบ่งหน้าที่กันทำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 4, 6, 52 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 มาตรา 4, 9 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 282, 283 ทวิ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 4, 26, 78 และริบโทษทัณฑ์เคลื่อนที่ของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26 (5), 78 จำคุก 3 เดือน ข้อหาอื่นให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 6 (2) (เดิม), 52 วรรคสอง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 มาตรา 9 วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 282 วรรคสอง และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26 (5), 78 เป็นการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษในความผิดฐานค้ามนุษย์ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 ปี ริบของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า นางสาว น. ผู้เสียหาย เกิดเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2544 ขณะเกิดเหตุพักอาศัยอยู่ห้องเช่ากับจำเลย โดยออกค่าเช่าคนละครึ่ง ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยพร้อมยึดเงิน 8,500 บาท ที่ใช้ล่อซื้อได้จากจำเลย คดีมีปัญหาต้อง

วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ เห็นว่า แม้ผู้เสียหายจะเป็นฝ่ายรับการติดต่อตกลงขายบริการทางเพศจากนางสาว ม. กับชายคนหนึ่ง โดยจำเลยไม่ได้มีส่วนร่วมรับการติดต่อตกลงด้วย แต่จำเลยพุดสนับสนุนให้ผู้เสียหายไปขายบริการทางเพศ เพื่อจะได้มีเงินมาชำระค่าเช่าห้องที่พักอยู่กับจำเลย ทั้งยังร่วมเดินทางไปโรงแรมร่วมกับผู้เสียหายในลักษณะพาไปขายบริการทางเพศ เนื่องจากผู้เสียหายอายุ 16 ปี อาจจะมีปัญหาในการเข้าโรงแรม นอกจากนี้ผู้เสียหายยังเบิกความสอดคล้องกับคำเบิกความของ ร้อยตำรวจเอกสุรศักดิ์ที่ว่า ร้อยตำรวจเอกสุรศักดิ์ สอบถามว่าคนไหนจะมาบริการ จำเลยแจ้งว่าผู้เสียหาย ร้อยตำรวจเอกสุรศักดิ์จึงมอบเงิน 8,500 บาท ให้จำเลยไป ซึ่งต่อมาดาบตำรวจสำราญจับกุมจำเลย ตรวจค้นพบธนบัตร 8,500 บาท ในกระเป๋าสะพายของจำเลย เมื่อนำมาตรวจดูพบว่าตรงกับสำเนาภาพถ่ายธนบัตรที่เตรียมไปทำการล่อซื้อ บ่งชี้ว่าจำเลยมีส่วนร่วมรู้เห็น ร่วมวางแผน ตัดสินใจร่วมกันหรือแบ่งหน้าที่กันทำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี พยานจำเลยและข้ออ้างในฎีกาไม่มีน้ำหนักให้รับฟังหลักกลางพยานโจทก์ได้ พยานหลักฐานโจทก์ที่นำสืบมารับฟังได้ว่า จำเลยกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ฐานเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นฐานะจัดหาหญิงอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอม ฐานเป็นฐานะจัดหาบุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อให้กระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอม และฐานกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น

องค์คณะ

พงษ์ศักดิ์ กิตติสมเกียรติ · เทพ อิงคสิทธิ์ · จาตุรงค์ สรนวัตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2200/2564>